Deportacija - zloÄ•in bez zloÄ•inaca

08.03.2012

Obje strategije, koje je reÅ¾im do sada primijenio, u pokušaju da arhivira sluÄ•aj deportacije Bošnjaka iz 1992, pokazale su se i pokazuju se neodrÅ¾ivima. U fazu realizacije sada ulazi i treÄ‡a reÅ¾imska strategija, no i ona Ä‡e jednako neslavno završiti – i po reÅ¾im i po one reÅ¾imske podrepne muve koje su tu strategiju osmislile.

Prva reÅ¾imska mimikrija bilo je bezoÄ•na kombinacija - porodicama deportovanih i njihovim advokatima su isplaÄ‡ene novÄ•ane odštete i nadoknade, drÅ¾avni organi su tvrdili da u pravnom smislu zloÄ•in ne postoji, a arhitekte tog zloÄ•ina Ä•ukanoviÄ‡ i MaroviÄ‡ su dobili pregršt nagrada za mir, od kojih su neke došle baš iz Bosne. ZahvaljujuÄ‡i brzoj i efikasnoj reakciji dijela crnogorske intelektualne i medijske javnosti, ta je prva reÅ¾imska mimikrija razbijena u paramparÄ•ad.

KoÄ•a PAVLOVIÄ†, poslanik PZP

Druga reÅ¾imska mimikrija je bila pokušaj „ograniÄ•avanja štete“ – Momir BulatoviÄ‡, Milo Ä•ukanoviÄ‡, Svetozar MaroviÄ‡ i Vladimir ŠušoviÄ‡, odluÄ•ili su da Å¾rtvuju svoje nekadašnje poslušne izvršioce na najniÅ¾em nivou, kako bi saÄ•uvali sebe kao najodgovornije za taj zoÄ•in. Zato su se odluÄ•ili za novi drÅ¾avni stav – zloÄ•in postoji, on se desio, ali ne na teritoriji Crne Gore. Tako se došlo do koncepta „zloÄ•ina bez zloÄ•inaca“ koji je nemoguÄ‡ i nepoznat u pravnoj praksi. Na tom konceptu je nemoguÄ‡e osuditi nikoga, pa niti ove izvršioce Ä•ijim glavama su Ä•ukanoviÄ‡, BulatoviÄ‡ i MaroviÄ‡ namjeravali da kupe svoju slobodu.

ZloÄ•in bez zloÄ•inaca Ä‡e ostati upamÄ‡en i po sramnoj podršci koju je ta druga reÅ¾imska mimikrija dobila od nekadašnjih boraca za zaštitu prava Bošnjaka i od dijela civilnog sektora. I ostaÄ‡e upamÄ‡ena po ideji postavljanja spomen ploÄ•e, kao perfidnog pokušaja arhiviranja jednog zloÄ•ina Ä•iji nalogodavci i poÄ•inioci nijesu osuÄ‘eni. Zato sam ja ovu reÅ¾imsku mimikriju jednom okarakterisao kao pokušaj podizanja spomenika neznanom zloÄ•incu. Ova reÅ¾imska mimikrija Ä‡e uÄ‡i u istoriju bešÄ•ašÄ‡a po još jednoj stvari – po pokušaju da se u operativnoj ravni zloÄ•in pripiše jedinoj Ä•asnoj osobi i jedinom svjedoku, Slobodanu PejoviÄ‡u, a da se sva drÅ¾avna odgovornost svali na mrtvog ministra Pavla BulatoviÄ‡a.

Ova kriminalna reÅ¾imska mimikrija, koja je bila jedna solidno osmišljena, zdruÅ¾ena udbaška crnogorsko-bosanka operacija, i u koju su Ä•ak bile zavedene i neke Å¾rtve i njihove porodice, imala je najviše izgleda da uspije. Ali je propala, jer se lako prepoznavao njen skriveni konaÄ•ni cilj – da se Milo Ä•ukanoviÄ‡ po svaku cijenu „evakuiše“ iz zloÄ•ina deportacije!

Pletenje monstruozne laÅ¾i oko Slobodana PejoviÄ‡a, i tovarenje politiÄ•ke i komandne odgovornosti na pokojnog Pavla BulatoviÄ‡a, poredstavljaju pripreme za treÄ‡u reÅ¾imsku mimikriju. U njoj Ä‡e drÅ¾ava konaÄ•no priznati da se zloÄ•in desio u Gori, pri Ä•emu Ä‡e sva konkretna Ä•injenja tuÅ¾ilaštvo pokušati da pripiše PejoviÄ‡u, a svu komandno-politiÄ•ku odgovornost pokojnom BulatoviÄ‡u. I ovaj reÅ¾imski pokušaj Ä‡e završiti neuspjehom, zato što onaj konaÄ•ni skriveni cilj projekta – evakuacija Ä•ukanoviÄ‡a iz zloÄ•ina deportacije - iz dana u dan postaje nevaÅ¾an.

Jer je Ä•ukanoviÄ‡eva meÄ‘unarodna pozicija veÄ‡ postala toliko slaba da zloÄ•in deportacije odavno veÄ‡ nije jedini, a nije niti najveÄ‡i za koji bi šef reÅ¾ima, uz saglasnot meÄ‘unarodne zajednice, uskoro mogao biti optuÅ¾en.

I postoji još jedan dobar razlog zbog Ä•ega Ä‡e i ova treÄ‡a reÅ¾imska mimikrija brzo propasti – bliÅ¾i se Ä•as u kome Ä‡e se peraÄ•i Keljmendijevog novca zabaviti o sopstvenom jadu, pa zato neÄ‡e niti moÄ‡i niti Ä‡e imati kad da budu „karakterni svjedoci“ niti branioci Mila Ä•ukanoviÄ‡a, jer i njima samima „slobodno vrijeme“ ubrzano istiÄ•e.